

Utfärd med mera för våra vänner från Zingst.

Vår duktiga festkommitté hade planerat en utfärd för våra gäster under lördagen den 1 september. Tidigt på morgonen (kl. 9.00) for vi från Arlövs teater med riktning Smygehuk. Vädret var oss nådigt. Solen behagade skina på såväl svenskar som tyskar. Smygehuk är det närmaste man kan komma Tyskland i Sverige och vi besåg bland annat den nya vägvisaren där man får veta avståndet till riksgränsen, Stockholm samt några andra världsmetropoler. Därefter gick vår färd österut, närmare bestämt till Mossbystrand.

Middagstiden närmade sig och därmed även hungern och kan man tänka sig, om man tror på sagor eller ej, men ett bord dukade sig med äggkakor och lingon samt dryck som var anpassat till denna rätt. Och maten gillades av såväl svenskar som tyskar. Det var nära till stranden och även om vädret verkade kyligt så passade några också på att ta ett dopp. Men det var inga svenska vikingar!

Färden gick vidare till Ystad och klostermuseet. Någon bil tappades bort på vägen, men när det gäller så stora manövrar blir det alltid något spill. Vi andra fick se en givande utställning och klostret med sin örträdgård är alltid intressant.

Sista anhalten för utfärden var Kåseberga och Ale stenar. I Kåseberga var det knökfullt med bilar så det var svårt att få en parkeringsplats, men det lyckades. Vi drack vårt kaffe på en plats där vi hade en god utsikt över hamnen, och de som hade ork tog en tur upp till herr Ales stenar.

Sedan gick färden hemåt och på kvällen var det festligheter med mat, sång och dans. Men det är en helt annan historia.

På måndagen ägnades förmiddagen åt att besöka Västra hamnen i Malmö. Med förundran beskådades Turning Torso och den nya havsnära bebyggelsen. Men även Maxi stormarknad föll några i smaken.

Som kontrast gick färden till vischan på eftermiddagen. Då åkte vi till Kalle och Maj-Britt i Hurva som hälsade oss välkomna med varma grytor och glatt humör. Genom att sätta borden på snedden i vardagsrummet lyckades vi alla klämma in oss och njuta av den goda maten. Många passade på att köpa loppisgrejor från Maj-Britts rikhaltiga sortiment, och innan hemfärden visade Kalle prov på sina teatertalanger. Trots språksvårigheterna var det ändå många som gillade hans framträdande.

Rune

Fest med tyskarna och dressintur!

Våra tyska vänner från Zingst har varit hos oss under helgen 070831- 070904 men Ingvar och jag kunde bara vara med under lördagskvällen och söndagen. Det är som alltid jättekul att träffas, dansa, sjunga och umgås tillsammans. De är så otroligt glada och positiva och det gör att man själv också blir likadan. Men dansen förenar ju oss alla! Vi hade fest på Dansrotundan i Lomma. Vi satte bord ute på dansgolvet (det är ju ett jättegolv när man inte är så många). Vi blev bjudna på jättegod mat! **Tack än en gång till alla som fixade det!** Därefter dansade och sjöng vi hela kvällen. Vi har ju även duktiga musiker i vår förening, tack Ingvar, Gert, Solveig och Doris som kan se till att vi alla håller takten. Tyskarna sjöng för oss i stämmor och allt (men de är ju också med i olika sångkörer allesammans). Ja, vi hade en kul kväll!

Söndagen skulle vi ut och köra (åka?) dressin. Vi träffades vid Arlövs teater kl 11.00 och sedan körde vi ut mot Veberöd. Trots att det blåste rätt friskt och regnet ibland såg ut att hänga i luften var vi alla pigga på att antingen trampa dressin eller bara åka med. Jag tyckte det var toppen att alla ställde upp så mangrant. Vi trampade iväg 7 km, över en del skumpiga ställen men på vissa sträckor kunde man få upp en härlig fart. Det var jättekul! Jag lyckades t.o.m. ramlav, på det stället där man inte skulle kunna göra det egentligen. Där var jättebra men rätt som det var låg jag bara i gräset och funderade hur i hela världen hamnade jag här? Jag slog mig som tur var inte men vi hade ju ingen fart heller. När vi var framme vände man bara på dressin och sedan cyklade vi halvvägs tillbaka där Hanna, Arne och Tommy hade fixat matsäck med grillad korv och bröd. Det var en trevlig paus på trampandet och man var lite hungrig då med. Vi åt, pratade, sjöng och skojade. Där fanns en toa som inte var lik något annat vi skådat. Det var ett utedass men fint uppbyggt med grenar som skydd. Pappret låg i en brevlåda. Jag tyckte det var rätt gulligt och väldigt praktiskt men det framkallade även en del skratt. Efter vår dressintur åkte vi vidare för att fika, vi hittade ett jättefint ställe i Håckeberga. Vi satt ute på stubbar och hade det mysigt med god stämning. När vi sedan åkte mot Arlövs teater var vi alla överens om att det varit en jättefin dag!

Tack Hanna, Arne, Tommy, Siv och Eva för allt!

Kristin och Ingvar

Livets högtider

Barnsängsgröt klockan nio och begravningskaffe halv fem – det går undan när Siv, Ann-Margret och Stig håller kurs. Däremellan hölls dop, konfirmation och bröllop. Ett tjugotal personer inte bara från Skåne utan även Stockholm och Göteborg hade samlats i Ö. Ingelstad för att lära om **livets högtider**. Vilken massa skrock som var förbunden med framför allt graviditeten! Hade man ost och bröd i sängen på bröllopsnatten blev havandeskapet lätt, åt kvinnan fasanägg fick barnet fräknar... Men om man spottade eller berörde det onda, upphävdes det. Hade man inte tagit in tillräckligt med vatten före nedkomsten för att bada barnet, fick man ta öl i stället. Annars kunde Näcken följa med vattnet in! I ölet lades äggula, vitlök, en röd tyglapp, hyvelspån, stål och någon silversak. Efter badet skulle barnet dricka lite av vattnet och modern tvätta sitt ansikte med det för att få fin hy.

Siv berättade så mycket att man inte hann med att skriva ner allt. Men roligt hade vi åt alla - som vi tycker nu - tokigheter.

I och med konfirmationen, då man fick nya kläder, ansågs man vuxen, fick söka arbete, gå ut och dansa. I samband med det lekte vi Binkleken, Byta namn i mörkret och Alla flickorna i gossarnas knä. Visserligen räckte gossarna inte till, men vi hade lika roligt för det. Så skoj man kan ha sittande på stolar i en ring!

Frieriet, med bönenman och allt, genomfördes som spel av oss. Mössor, hattar och käpphästar var rekvisita. Därefter avåts en delikat bröllopsmiddag bestående av rispastejer med buljong, lax samt glass med spettkaka. Ann-Margret hade lagat allt! Liksom till dopkalasen fick man buda i så god tid att gästerna hann slakta och tillreda all förning de skulle ha med. Vi behövde inte heller krusas för att äta. Det var så noga med hur man satt till bords förr, vissa gäster gömde sig för att bli hämtade och krusade till bords. Rangordningen var speciellt viktig för kvinnorna.

Efter maten kändes det bra att dansa kronan av bruden och maten ner i någon av de fem tarmar som man förr trodde att man hade.

Snurrebocken var en lämplig dans när bruden och brudgummen skulle dansa med alla gästerna. De dansade några takter, tackade och lämnade

över till nästa gäst. En annan dans som vi dansade (på linjer) var ”Vi ska fara ti Bränne”, en lugn och stillsam dans med tid för flört.

Begravningar var oftast också stora tillställningar med gille i flera dagar. Men det gällde att iaktta en mängd regler för att den avlidne inte skulle gå igen.

Alla deltagarna hade tagit med sig förning i form av kakor. Dessa dukades upp på ett härligt långbord och trots all annan god mat tidigare försvann de snabbt. Sedan försvann deltagarna nästan lika snabbt, klockan var mycket. Men alla var överens om att det varit en mycket trevlig och givande kurs. TACK för både andlig och lekamlig spis från alla deltagarna

genom

Eva E. Jönsson

Hembygds-gillet Burlöv-Lomma

Kurs i engelskor o vävor

Den 22 september var det kurs i engelskor o vävor i Eslöv.

Kursledare var Ann-Margret Malmqvist o Stig Hellemarck.

På förmiddagen dansades en massa varianter på engelskor, tretur och fyrtur av skilda slag, Ryssapolskan mm.

Efter lunch var det dags för vävor från bl. a Rönneberga och Luggude, även keraus och en anglaise plus repetition från förmiddagen. Vid 16-tiden var de flesta rätt möra i benen så kursen slutade lite tidigare än vad som var tänkt.

Det är alltid trevligt att åka på kurs och lära nytt och dansa sånt man inte gjort på länge.

Från föreningen deltog även Kristin o Ingvar.

Maria

En saga i juletider.

En gång för inte så länge sedan var det julhandel på det stora köpcentret. Där var knökfullt med folk som slet och drog i varorna, knuffades, svor och hotade varandra. De fyllde sina vagnar till brädden med varor. I kassorna slet kassörskorna som djur för att hinna med. **Då** ... kom tomten! Men det var inte någon utklädd tomte, det var **den riktige tomten**. Han var gammal, hade jättestort grått skägg och slitna kläder som blivit lappade flera gånger. Hans renar var trötta och släden hade sett sina bästa dar. Faktumvar att den hade sett sina näst bästa dar med.

Tomten klev ur släden och fram rusade chefen för köpcentret.

- Välkommen till vårt köpcenter, sa han.
- Vad står på här, frågade tomten.
- Det är julhandel. I år hoppas vi att handeln skall öka med 25 %.
- Men varför har alla så bråttom?
- Det är för att man skall hinna handla så mycket som möjligt. Då blir människorna glada och köpmännen tjänar mycket pengar.
- Men varför är alla så arga?
- Det är för att de inte kommer fram fort nog att handla.
- Men varför handlar de så mycket mat och alkohol?
- Det är för att de skall kunna äta och dricka riktigt mycket för att bli mätta och glada och för att köpmännen skall tjäna mycket pengar.

Då gick tomten tillbaka till sin släde och steg upp i den. Folk som hade sett honom berättade att så mycket tårar hade runnit utför hans kinder att hans stora gråa skägg blivit alldeles genomblött. Och sedan for han sin väg. Sedan dess har ingen sett honom. Men det är naturligtvis inte sant, för detta är ju bara en saga. Och sago-berättare kan man ju inte lita på. Speciellt inte strax före jul.

Men något kan ni lita på! Sagoberättaren önskar er en **riktig** och en **god jul!**

Och bara en vecka efter jul kommer det ett nytt år. Därför hoppas sagoberättaren att ni kommer att få ett innehållsrikt år som är fritt från bekymmer. Då kommer säkert den riktige tomten tillbaka till nästa jul.

Rune